

[Anker Lau.]

især handelen, som har den største interesse i at skaffe varerne frem til forbrugerne til de lavest mulige priser, holdes udenfor. Vi har gennem tiderne set mange eksempler på, hvad det kan betyde af besværligheder for erhvervene og for myndighederne, når de folk, der kender de praktiske forhold bedst, og som også skal arbejde under de love, vi her vedtager, ikke i tide tages med på råd.

Derfor spørger jeg den højtærede finansminister, om han nu vil sørge for, at alle erhverv, altså også handelen, får lejlighed og rimelig tid til at gøre deres indflydelse gældende, inden regeringens standpunkt er fastlagt.

Finansministeren (Kampmann): Jeg ved egentlig ikke, hvorfor det ærede medlem så stærkt henviser til pressen i forbindelse med dette spørgsmål. Det ærede medlem vil dog huske, at der i det folketingsudvalg, der har arbejdet med den for godt 3 måneder siden gennemførte toldrevision, foregik adskillige drøftelser af den omlægning, der her tales om. Sagen blev også omtalt her i folketingssalen, og der er derfor ingenlunde tale om noget, som offentligheden og det høje ting kun har hørt om ad omveje. Det ærede medlem ved også, at regeringspartierne dengang foreslog, at toldlovsudvalget efter toldlovsforslagets vedtagelse skulle arbejde videre med enkeltheder i den nævnte omlægning, og at erhvervene fortsat skulle kunne henvende sig til udvalget med deres synspunkter.

Dette ville imidlertid hverken repræsentanterne for det ærede medlems parti eller for det konservative folkeparti være med til. Man erklærede fra oppositionens side, at først når regeringen fremlagde et udarbejdet forslag, kunne man være med til at forhandle sagen, og det, der sker i øjeblikket, og som er blevet omtalt i pressen, er, at regeringen har grebet sagen an på den af oppositionspartierne udtrykkeligt ønskede måde. Derimod er oplysningen i Berlingske Aftenavis om, at sagen skulle være færdigbehandlet, ikke rigtig.

Nu spørger det ærede medlem, om regeringen vil give tilsagn om, at alle interesserede erhverv vil få lejlighed og rimelig

tid til at gøre deres indflydelse gældende, inden regeringen færdigbehandler det forslag, som oppositionen altså ikke selv ønskede at se på, før det var udarbejdet i alle enkeltheder. Hertil må jeg svare, at det i hvert fald ikke på dette område er den almindeligt anvendte fremgangsmåde. Da venstres regering i 1946 fremsatte lovforslag i folketinget om fordobling af en meget lang række toldsatser, blev erhvervene ikke hørt på forhånd. Det var heller ikke tilfældet i 1952, da den daværende regering af venstre og konservative i folketinget foreslog toldforhøjelser over en bred front. I disse to tilfælde fik erhvervene ikke forslagene til udtalelse. Heller ikke da jeg fremsatte forslag til toldlov her i efteråret, skete det. Det har ikke hidtil været sædvane, at erhvervene får lejlighed til at fremsætte udtalelser om enkeltheder i toldlovsforslag, før folketinget og dermed offentligheden er blevet bekendt dermed, og indtil dato har regeringen ikke drøftet, om man skal ændre denne fremgangsmåde. Det bliver heller ikke let ved udformningen at forelægge organisationerne mere eller mindre færdige skitser til udtalelse. Jeg tilføjer, at administrationen vistnok ikke tidligere ved udarbejdelsen af toldlovsforslag har haft så megen kontakt såvel med producenter som med importører som nu. Mange af de henvendelser, der ville være kommet til toldlovsudvalget, om der var blevet enighed om, at dette skulle arbejde videre med de omhandlede problemer, er nu i stedet for sket til administrationen, og den drøfter som sagt gerne problemerne med alle, som har synspunkter eller ønsker at fremføre; det gælder også organisationerne. Men det må være sådan, at det er for folketinget, et lovforslag fremsættes, og at det er derved, alle erhverv får ganske samme lejlighed til at udtale sig og gøre deres indflydelse gældende. Jeg skal gerne tilføje, at hvis der kommer et lovforslag, skal der naturligvis gives erhvervene rimelig tid til at udtale sig.

Anker Lau: Jeg må beklage den stilling, den højtærede finansminister har indtaget til denne sag. Jeg må tilstå, at jeg har den opfattelse — og jeg anser den for at være rigtig — at erhvervene, der er stærkt